

هو السميع المجيب

متن کامل مناجاة الذاكرين

به همراه ترجمه فارسی و فایل صوتی

مناجات ذاكرين - مناجات سیزدهم از مناجات

خمس عشره

روایت شده از

حضرت امام علی بن الحسین زین العابدین (علیه

السلام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِلَهِي لَوْ لَا الْوَاجِبُ مِنْ قَبُولِ أَمْرِكَ

معبودم اگر پذیرش فرمانت بر من واجب نبود

لَنَزَّهْتُكَ مِنْ ذِكْرِي إِيَّاكَ

هر آینه پاک نگاه می‌داشتمت از اینکه ذکر تو

گویم

عَلَى أَنْ ذِكْرِي لَكَ بِقَدْرِي لَا بِقَدْرِكَ

چه ذکر من از تو به اندازه کاستی من است نه

برازنده کمال تو

وَمَا عَسَى أَنْ يَبْلُغَ مِقْدَارِي حَتَّى أُجْعَلَ مَحَلًّا

لِتَقْدِيسِكَ

شان و اندازه من چقدر می‌تواند بالا رود تا ظرف

تقدیس تو قرار گیرم

وَمِنْ أَعْظَمِ النِّعَمِ عَلَيْنَا جَرِيَانُ ذِكْرِكَ عَلَيَّ

السِّنِّيْنَا

از بزرگ‌ترین نعمت‌ها بر ما جاری شدن ذکر تو

بر زبان ماست

وَإِنَّكَ لَنَا بِدُعَائِكَ وَتَنْزِيهِكَ وَتَسْبِيحِكَ

و اجازات به ماست که تو را بخوانیم و تنزیه و

تسبیح کنیم

إِلَهِي فَالْهَمْنَا ذِكْرَكَ فِي الْخَلَاءِ وَالْمَلَأِ

خدایا پس ذکرت را به ما الهام کن در نهان و

وَاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ

و شب و روز

وَالْإِعْلَانِ وَالْإِسْرَارِ

و پیدا و پنهان

وَفِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ

و در خوشی و ناخوشی

وَأَنسَنَا بِالذِّكْرِ الْخَفِيِّ

و ما را به ذکر پنهان مانوس ساز

وَأَسْتَعْمِلُنَا بِالْعَمَلِ الزَّكِيِّ

و به عمل پاکیزه

وَالسَّغْيِ الْمَرَضِيِّ

و کوشش پسندیده بکار گیر

وَجَازِنَا بِالْمِيزَانِ الْوَفِيِّ

و به میزان کامل پاداشمان ده

إِلٰهِی بِكَ هَامَتِ الْقُلُوبُ الْوَالِهَةُ

معبودم دل‌های عاشق شیفته تو هستند

وَعَلَى مَعْرِفَتِكَ جُمِعَتِ الْعُقُولُ الْمُتَبَايِنَةُ

و خردهای جدای از هم بر معرفت گرد آمده‌اند

فَلَا تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ إِلَّا بِذِكْرِكَ

بدین خاطر دل‌ها آرام نگیرند جز به یاد تو

وَلَا تَسْكُنُ النَّفُوسُ إِلَّا عِنْدَ رُؤْيَاكَ

و جان‌ها جز به هنگام مشاهده‌ات راحتی نیابند

أَنْتَ الْمُسَبِّحُ فِي كُلِّ مَكَانٍ

تو تنزیه شده‌ای در هر جا

وَالْمَعْبُودُ فِي كُلِّ زَمَانٍ

و تو را پرستیده‌اند در هر زمان

وَالْمَوْجُودُ فِي كُلِّ أَوَانٍ

و در همواره روزگار بوده‌ای

وَالْمَذْعُوقُ بِكُلِّ لِسَانٍ

و به هر زبان خوانده شده‌ای

وَالْمُعَظَّمُ فِي كُلِّ جَنَانٍ

و در هر دلی بزرگداشت شده‌ای

وَأَسْتَغْفِرُكَ مِنْ كُلِّ لَذَّةٍ بِغَيْرِ ذِكْرِكَ

و از هر لذتی به جز ذکر تو

وَمِنْ كُلِّ رَاحَةٍ بِغَيْرِ أَنْسِكَ

و از هر آسایشی جز همدمی با تو

وَمِنْ كُلِّ سُرُورٍ بِغَيْرِ قُرْبِكَ

و از هر شادمانی به غیر قرب تو

وَمِنْ كُلِّ شُغْلٍ بِغَيْرِ طَاعَتِكَ

و از هر شغلی جز طاعت تو پوزش می‌جویم

إِلَهِي أَنْتَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ:

خدایا تو گفتی و گفتارت حق است که:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾

«و صبح و شام او را با تسبیح گفتن [از هر عیب

و نقصی [پاک و منزّه بدارید]»

وَقُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ:

و تو گفتی و گفتارت حق است:

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾

«چنانچه خوشبختی دنیا و آخرت را

می خواهی [مرا] به عنوان معبود حقیقی قلباً [مورد

توجه قرار دهی تا [با پاداش ویژه ام] شما را مورد

عنایت خاص خود قرار دهم»

فَأْمَرْتَنَا بِذِكْرِكَ

ما را به یاد کردنت فرمان دادی

وَوَعَدْتَنَا عَلَيْهِ أَنْ تَذْكُرَنَا تَشْرِيفًا لَنَا وَتَفْخِيمًا

وَإِعْظَامًا

و وعده فرمودی که تو نیز از روی گرامی داشت

و تمجید و بلندمرتبه شدن و بزرگ شدن ما را یاد

کنی

وَهَا نَحْنُ ذَاكِرُوكَ كَمَا أَمَرْتَنَا

و وعده فرمودی که تو نیز از روی گرامی داشت

و تمجید و بلندمرتبه شدن و بزرگ شدن ما را یاد

کنی

فَأَنْجِزْ لَنَا مَا وَعَدْتَنَا

پس تو نیز به وعدهات وفا کن

يَا ذَاكِرَ الذَّاكِرِينَ

ای یادآور یادکنندگان

وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ.

و ای مهربان‌ترین مهربانان.